ANUL IV No. 904 — A DOUA EDITIUNE — MARȚI 29 NOEMBRIE (11 DECEMBRE) 1888

NUMERUL 15 BANI NUMERUL

ABONAMENTELE

NCEP LA I SI IG A FIE-CAREI LUNI SI SE PLATESC TOT-D'A-UNA INAINTE

In Bucuresci: La casa Administrațiuneĭ.
In Tara: Prin mandate postale.
Pentru 1 an 40 leĭ, 6 lunĭ 20 leĭ, 3 lunĭ 10 leĭ.
In Streinetate: La toate officiele postale din Uniune, prin mandate postale.
Pentru 1 an 50 leĭ, 6 lunĭ 25 leĭ.

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

REDACȚIUNEA
No. 3,—Piatza Episcopiei,—No. 3

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE DE LUCRU

NUMERUL 15 BANI NUMERUL

ANUNCIURILE

DIN ROMANIA SE PRIMESC DIRECT LA ADMINISTRATIA ZIARULUI

La Paris: **Agence Havas**, *Place de la Bourse*, 8
Anunciurĭ pe pag. IV, linia 30 banĭ; anunciurĭ si reclame pe pag. III, 2 leĭ linia.
LA PARIS: se găseste jurnalul cu **15 cent.** numerul, la Kioscul din Bulevardul **St. Germain, No. 84.**

50 BANI UN NUMER VECHI, 50 BANI

ADMINISTRAȚIUNEA
No. 3.—Piatza Episcopiei.—No. 3

DISPRET SI LIBERTATE

DISCURSOMANIE

„INCHIDEREA DISCUTIUNII!"

CESTIUNEA AGRARA IN AUSTRIA

LOGODITII

DISPREȚ SI LIBERTATE

In țara noastră se vĕd fel de fel de lucrurĭ curioase în politică.

Se întâmplă câte o dată scene și atitudinĭ vrednice de cea maĭ despletită comedie, vorbe care sunt aidoma cu cutare orĭ cutare parte caraghioasă din vre-o cunoscută farsă închipuită pentru teatru.

Ast-fel sĕ întêmplă des sĕ vezĭ în ziarul *Lupta* felurite nostimade date ca argumente serioase, asupra unor serioase cestiunĭ politice. Când le vezĭ, ridicĭ din umerĭ și zimbeștĭ de naivitatea redactoruluĭ, până când lucrul devine netolerabil și atuncĭ te hotărești sĕ arăți confrașilor, ridicolul pe care îl grămădesc asupra lor.

Așa ce-va voim sĕ facem astă-zĭ.

Confrașii noștrii vorbind maĭ a-l'alta erĭ de fisionomia Camereĭ în zilele când s'a discutat cestiunea țaranilor, spun între altele și acest lucru maĭ presus de orĭ ce comentariŭ:

«Este interesant de observat cum o Cameră compusă din proprietarĭ, arendașĭ, reacționarĭ, etc., ascultă cu resignație cele maĭ grele adevărurĭ la adresa lor fără sĕ protesteze, fără sĕ ridice glasul».

Confrașii par că se silesc de a lăsa lumea sĕ înțeleagă, că majoritatea sdrobită de fulgerile oratorice, ale învățatuluĭ (?) d. Morțun, a recunoscut spusele sale, neprotestênd, *neridicênd glasul*.

Am întreba pe onorabiliĭ noștrii confrașĭ sĕ ne spue dacă majoritatea ar fi făcut maĭ bine înecând în protestărĭ, fleacurile insolente ale d-luĭ Morțun, și ridicându-se în picere la fie-care vorbă neparlamentară, la fie-care vorbă necuviincioasă a acestuia? N'ar fi strigat atuncĭ *Lupta* că majoritatea a fost netolerantă, că a împedecat pe un deputat de a-și spune părerea? n'ar fi făcut din noŭ sĕ defileze prin coloanele sale înaintea publiculuĭ, faimoasele spectre ale reacțiuneĭ, etc? Am dori sĕ ne spue *Lupta*, ce ar trebui sĕ facă majoritatea pentru a-ĭ face pe plac? Sĕ asculte saŭ sĕ protesteze și sĕ *ridice* glasul? Cum are sĕ o maĭ nemerească bieții adversarĭ aĭ inteligenților radicalĭ, când orĭ cum ar făce, *Lupta* tot se va năpusti asupra lor?

Această atitudine seamănă foarte mult cu o faimoasă scenă din Rabagas, o comedie în care autorul a făcut portretul Demagoguluĭ modern, și care începe cu aceste vorbe ale prințuluĭ de Monaco:

«Nu știŭ cum sĕ o maĭ nemeresc. Dacă trăesc liniștit și retras, mi se zice că nu fac nimic pentru ca sĕ înveselesc poporul, dacă fac vre-o petrecere, mi se spune că risipesc baniĭ poporuluĭ, dacă mĕ arĕt, sfidez poporul, dacă staŭ în casă, desprețuesc poporul».

In timpul colectivității, bietul domn Morțun și-a permis odată sĕ ridice glasul, și abia a spus că represintă poporul și niște urlete sĕlbatice aŭ pornit de pe băncile maiorității d-luĭ Ion Brătianu. «Nu ne trebue socialiștĭ, n'aŭ ce căta socialiști în țara românească» răcnea d. Politimos, înaintând cu pumni întinșĭ către d. Morțun. *Lupta* trebue sĕ-și aducă aminte de aceasta. Am dori sĕ știm dacă, scriind rândurile pe care le-am reprodus asupra majorității actuale, a înțeles sĕ spue țĕreĭ că protestările și *rădicările de glas*, sunt mijloacele necesariĭ și infailibile pentru a discuta cu socialiștiĭ?

Noĭ însă, nu suntem de părerea confrașilor și credem că tăcerea însoțită de ridicărĭ de umerĭ este tot ce se poate rĕspunde unor discursurĭ ca acel ținut de d. Morțun. Partidul conservator nu va trata ast-fel de lucrurĭ de cât prin această rețetă:

Dispreț și libertate.

TELEGRAME

AGENTIA HAVAS

Madrid, 9 Decembre.

Toțĭ minișri aŭ remis demisia lor regineĭ-regente. E probabil că d. Sagasta va fi însărcinat sĕ formeze noul cabinet.

Madrid, 9 Decembre.

D. Sagasta lucrează la reconstituirea Cabinetuluĭ. E probabil că d. de Armyo va rĕmâne în noua combinație și va păstr portofoliul afacerilor străine.

Paris, 9 Decembre.

D. Cluseret, fost general al Comuneĭ, a fost ales deputat în Var.

Budapesta, 9 Decembre.

Patriarhul serb, M-seurul Angyelic, a murit.

DISCURSOMANIE

După numĕrul deputașilor din opoziție care aŭ luat cuvêntul pênĕ acum cu ocazia discușiuneĭ în privința rĕscoaleĭ țăranilor și cu alte micĭ ocasiunĭ, se poate spune că minoritatea este atinsă de discursomanie.

Când se validaŭ alegerile, aŭ găsit deja ocasiune oratorĭ ca d-niĭ N. Ionescu, Panu, și chiar K. K. Dobrescu sĕ ne spue că țara cere de la noĭ fapte iar nu vorbe, și sĕ vede că sunt atât de convinșĭ despre cea ce aŭ spus în cât domniile lor nu ne servesc de o lună de zile de cât vorbe în loc de fapte.

In cestiunea principală, în mod incidental, discursurĭ de un ceas; în cestiune de regulament alt discurs de un ceas; în cestiune personală iar discurs; contra închidereĭ discușiuneĭ, pentru închiderea discușiuneĭ, discursurĭ peste discursurĭ; iată cea ce minoritatea numește fapte în loc de vorbe.

Și după ce membriĭ oposițieĭ procedează ast-fel, eĭ plâng soarta acesteĭ nenorocite țărĭ care așteaptă reformele făgăduite, și ne spun cu lacrămĭ în ochiĭ: «Ce sunt astea, onorabilă majoritate? De o lună de zile ne am adunat și pênĕ acum nu ațĭ produs nimic, nu ațĭ votat nicĭ o lege!»

Pentru a ne putea plictisi zile întregĭ cu logosurile sale, minoritatea pune mănușĭ de câte orĭ ne vorbește (afară de d-nu Morțun care e prea socialist ca sĕ fie bine crescut); mutrele cu pĕrul vălvoiŭ de pe banca democratică sĕ schimbă ca prin farmec în niște chipurĭ blânde, glasurile răgușite saŭ fulgerătoare ale d-lor Nădejde și Panu ajung un fel de peltea alifloasă. Aĭ crede că nu eștĭ într'un parlament, ci într'un salon din timpurile regențeĭ franceze; aĭ crede că nu staĭ de vorbă cu niște apelpisițĭ, ci cu nobilĭ marchizĭ din veacul trecut.

Nicĭ o dată nu începe vre un discurs d-nu N. Ionescu, spre exemplu, care și d-sa se amestecă mereŭ în bucatele socialiștilor — fără sĕ ne facă curte zicându-ne: «Pacienția majorității față cu minoritatea t'ĭ face onoare; dênsa respectă cuvêntul adversarilor sĕĭ, demnitatea care domnește în deliberațiunile parlamentuluĭ compus de o majoritate conservatoare, e cea maĭ puternică lecțiune ce se putea da Camereĭ liberale de erĭ, etc., etc.» Și toate aceste complimente nesărate, aŭ trecere precum are trecere curtisanul care spune uneĭ femeĭ că are ochĭ frumoșĭ, că are gură mică; și precum după aceste cuvinte, curtizanul se crede în drept sĕ treacă apoĭ cu acea femee mărginele buneĭ cuviințe, tot ast-fel minoritatea trece cu noĭ marginele buneĭ cuviințe, supuindu-ne la o răbdare peste mĕsură.

Neapărat că discușiunea este necesară în or ce cestiune, dar acea discușiune trebue sĕ aibă și dênsa hotare, și nu cred că se poate permite unuĭ orator care vrea sĕ'ți vorbească despre notarul de la Afumațĭ saŭ de la Ianca, sĕ te plimbe cu această ocaziune prin Statele-Unite, prin Africa, prin Oceania, și sĕ'ți vorbească cu acest prilegiŭ despre cataractele Niagareĭ.

Cam așa procedează din nenorocire d. Nicolae Ionescu: cere cuvântul contra închidereĭ discușiuneĭ și spre a dovedi necesitatea urmăreĭ discușiuneĭ, îți vorbește despre revisuirea Constituțieĭ, despre oposița-unită, rĕscoala țăranilor, refoma magistratureĭ și altele.

Când vezĭ pe d. N. Ionescu la tribună, îndată ce a deschis gura, îți pare rĕŭ că nu eștĭ președintele Camereĭ ca sĕ poțĭ sĕ'ĭ strigĭ: «*Avocat, passez au déluge!*»

Și pentru ca d. Nicolae Ionescu sĕ nu scuzeze flecăria sa viitoare pe motivul că nu cunoaște anecdota, mĕ grăbesc sĕ'ĭ o istorisesc: Un avocat avînd de pledat un proces de moștenire începu apărarea sa ast-fel: «Domnilor judecătorĭ; înainte de creațiune, atuncĭ când Adam și Eva.....»

Președintele Tribunaluluĭ simțind că o aparare luată așa de departe poate sĕ ție zile întregĭ, îl întrerupse zicându'ĭ: «Domnule avocat, trecĭ la potopul universal!»

In zioa când d. N. Ionescu va fi în stare sĕ înceapă un discurs de la potop în loc sĕ'l înceapă de la Adam și Eva în Paradis, sĕ știți că în ședințele Camereĭ se vor putea vota și legĭ.

Eĭ da, însĕ în acea zi, d. N. Ionescu nu va maĭ fi N. Ionescu.

Epo.

„INCHIDEREA DISCUTIEI!"

Gazetele colectiviste și mult spirituala *Nație* a venerabiluluĭ se plâng continuŭ de *intoleranța* camereĭ actuale și vor sĕ facă a crede pe mult-puținiĭ lor cetitorĭ, că aria de odinioară a fosteĭ majorității «închiderea discușieĭ» se cântă și de majoritatea de astă-zĭ.

Lupta s'a însărcinat în numĕrul sĕŭ de alaltă-erĭ sĕ le desmintă, afirmând că e interesant sĕ se vadă cum camera aceasta ascultă pe toțĭ oratoriĭ (maĭ mult saŭ maĭ puțin) opoziției, fără sĕ zică nimic.

Iată singura dată, poate, când *Lupta* a spus un adevĕr cu privire la majoritate.

Dar Camera actuală nu voește sĕ calce pe urmele celeĭ trecute, ea voește ca libertatea cuvêntuluĭ sĕ fie respectată și această voință a eĭ merge așa de departe, în cât ascultă pênĕ și insultele celor maĭ încălziți din minoritate.

Auditur et altera pars a mers pênĕ acolo, în cât nimenĭ n'a protestat nicĭ chiar atuncĭ când s'aŭ rostit cuvinte ca *nerușinarea ciocoiască, mănușa miniștrilor este mînjită în tina calomnieĭ și 'n sîngele țăranilor* și alte grațiozități «maĭ mult saŭ maĭ puțin» obraznice (fără supărare pentru liberalĭ).

Maĭ mult, erĭ, în urma interpelăreĭ d-luĭ Micescu asupra îmbunătățireĭ soarteĭ cleruluĭ de mir, oratoriĭ opoziției eșiseră din cestie și începuseră a discuta prerogativele Sf.-Sinod. S'a cerut închiderea discușieĭ și — cu toate că membriĭ minorității deraliaseră, saŭ cum ar zice d. Nucșoreanu, începuseră sĕ *voiajeze* — d. Maiorescu s'a ridicat și a cerut sĕ se lase discușia deschisă, pentru ca sĕ nu se creeze precedentul ca imediat după cuvîntarea unuĭ ministru discușia sĕ se închidă.

Apoĭ când comparăm această stare de lucrurĭ cu cea trecută, când ne aducem aminte de Epureștiĭ, Rîmniceniĭ, Schileriĭ și toțĭ ceĭ-l'alțĭ campionĭ aĭ colectivității d-luĭ Ion Brătianu, cu drept cuvînt trebue sĕ mărturisim că e departe griva de epure.

Și totuși nu știm cum se face, că foile colectiviste aud mereŭ în urechĭ sunêndu-le cuvintele: «închiderea discușieĭ.»

Saŭ le țiue urechile de acum un an, saŭ fac un anachronism cu premeditare.

CESTIUNEA AGRARA IN AUSTRIA

Lege asupra mosteniri proprietatei teranesti

(Urmare și fine)

Discutia pe articole

Dr. Pattai, referindu-se la *Unger*, marele jurisconsult german, demonstră că dreptul de moștenire 'și are rădăcinele în ființa familieĭ, și anume moștenirea asupra moșieĭ e un drept al familieĭ. După principiele dreptuiuĭ german bunurile imobiliare aparțin familieĭ și fiecare posesor e privit ca un usufructuar. Oratorul nu se înspăimântă la ideia întoarcereĭ asupra uneĭ instituțiunĭ ce a existat de veacurĭ: *In dreptul german indivizibilitatea moșieĭ țărănești era un principiŭ;* iar vasalitatea și claca d'odinioară n'are întru nimic a face cu indivizibilitatea vetreĭ, după cum o demonstră jurisconsultul istoric Gerber.

Oratorul nimicește obiecțiunile Cavaleruluĭ de Chlumecky asupra inconstituționalității legeĭ de față, demonstrând că presupusa contradicție între art. 3 și 17 nu însemnează nimic, căcĭ se întâmplă într'o mulțime de legĭ ca un articol sĕ îngrădească pe cel-l'alt. Greutățile de care se teme d. de Chlumecky că se vor ivi pentru judecată prin decretele legiuitoruluĭ provincial nu se vor produce, pentru că nu 'ĭ aparține judecătoruluĭ a aprecia validitatea unor legĭ promulgate.

Terminând oratorul nu crede că art. 17 invoalvă o modificare a constituțieĭ imperiuluĭ: Cestiunea a se ști, dacă există un cas de modificare constituțională, trebue lăsată conștiinței corpuluĭ legiuitor.

In privința dreptuluĭ de moștenire al primuluĭ născut d. Pattai într'o admirabilă și erudită expunere, arată, că fie-care monarhie este însăși o primogenitură; și cum s'ar putea una ca aceasta a se susține dăinuitor, când sub dênsa ar fi o vale pustie, or o imensă suprafață de apă a uneĭ societățĭ atomisate? In această stare monarchia ne apare ca un catarg tremurând pe Ocean! Pe când, dacă societatea se organizează de jos în sus, când clasa țărănească se alcătuește în brasla, dacă aristocrația 'și ia locul înlocuind lunga eĭ nepăsare prin îndeplinirea datorielor sale, monarchia nu va maĭ fi un catarg desrădăcinat, ci vîrful uneĭ piramide ce se clădește din culme pe culme.

Unde se maĭ află o asemenea monarchie, de ne aruncăm privirile asupra apusuluĭ, de cât în Austria și Germania?

In Anglia avem umbra uneĭ monarchiĭ ce reprezintă o președință ereditară a uneĭ *pluto-craț*iĭ; în Francia nu se maĭ află nicĭ una; în Italia monarchia nu e, poate, maĭ tare de cât în Anglia. Decĭ, nu e o întâmplare, ca într'o țară ce n'a fost încă dată în întregimea eĭ exploatăreĭ unor colonĭ or arendașĭ, și în care ființează puterea și vîrtoșia uneĭ clase țărănești, sĕ existe încă o monarhie: *aere perennius*.

Clasa țărănească este unica pavĕză pentru ca Statul sĕ nu treacă pe mâna veneticilor, și nu vorbesc de aceia ce trăiesc în mijlocul imperiuluĭ ca membriĭ aĭ societățeĭ internaționale, ci de adevărațiĭ străinĭ, întru cât după legiuirile noastre de astă-zĭ este foarte ușor a se înstrăina fondu și pămênturĭ de fapt străinilor. *De acea, nu e oare de absolută trebuință a ne asigura, într'un oare care chip, spre a menține proprietatea țărănească în mâinile acelora carĭ aparțin patrieĭ?* Părinții noștriĭ aŭ suferit și 'șĭ aŭ vĕrsat sângele pentru aceasta. Și noĭ suntem gata în orĭ-ce moment, a ne vĕrsa sângele și a lupta pentru ca pămêntul patrieĭ noastre sĕ nu ni se sustragă. Drept acea pășim cu hotărîre la rezolvarea cestiuneĭ prin legea de față: *Nu e încă prea târziŭ, dar momentul e propice.*

Inchiderea desbaterilor

După ce vorbește încă o dată Comitele de Falkenhayn și raportorul legeĭ d. de Madeyski, se închide discușia și se deleagă ca oratorĭ generalĭ: *contra* d. Ot. Polak; iar *pentru* prințul Lichtenstein.

Dr. Otto Polak din partea minorității, arată că pretutindenĭ unde există libertatea de a dispune de bunurĭ, s'a produs o creștere a populațieĭ și o ridicare a buneĭ stărĭ, dovadă este maĭ cu seamă exemplul Saxonieĭ. In nicĭ o țară, unde s'a introdus o dată libertatea împărțireĭ, nu s'a îndrăznit a se reînființa imobilizarea bunurilor.

Oratorul amintește, că a fost un Ceh acela care în 1868 în constituanta din *Kremsier*, propuse desființarea imobilizăreĭ moșielor țărănești: atuncĭ țărănimea Cehă interveni cu hotărîre pentru libertatea împărțireĭ și numaĭ reprezentanții feudalĭ aĭ partideĭ aristocratice aŭ fost aceia carĭ, d'altminterĭ zadarnic, s'aŭ opus cu îndărătnicie la aceasta.

O urmare a legeĭ de față vor fi execuțiunile silite; dar cine va cumpăra atuncĭ o vatră țărănească? Vecinul nu o va putea cumpĕra, pentru că posedă deja o moșie; marele proprietar de asemenea fiind oprit de la aceasta; iar imbucătățirea nu se va putea face, căcĭ cine parcelează se arestează, zice Legea! Ce va face dar țĕranu cu vatra sa? Cine'ĭ va maĭ veni în ajutor la nevoie, în această stare?

Poate că guvernul sĕ aibe intențiunea a înființa în fie-care ținut câte o bancă de credit, cum sunt în Bohemia. In acest cas însă, așĭ da sfatul, sĕ nu se maĭ vie cu mĕsurĭ în potriva socialiștilor și anarhiștilor, căcĭ ațĭ cădea în mare încurcătură, întru cât prin urmĕrirea scopuluĭ vizat de această lege ațĭ putea d'o-dată ajunge în posițiunea d'a vĕ zice: trebue sĕ ne declarăm înșine pentru socialism. *Intr'adevĕr că pe calea ce o ia majoritatea, se va proclama cel maĭ curat socialism:* Legea de față va vătăma provinciele active, a căror economie e capabilă de a susține impositele și prin aceasta se va produce o mare primejdie pentru legea apĕrăreĭ statuluĭ, ce se va vota zilele acestea, căcĭ fără o bună stare nu poate fi vorba de o capacitate de apĕrare.

In sfârșit imobilizarea proprietățeĭ nu se potrivește nicĭ cu învățătura creștinătățeĭ, *pentru că Cristianismul pe lângă libertatea persoaneĭ, a sancționat și libertatea proprietățeĭ pământuluĭ.*

Prințu Lichtenstein, delegatul majorității, este de părere că cestiunea reformeĭ sociale ar trebui cercetată de bărbațiĭ competinți aĭ tutulor partidelor fără pasiune; de oare-ce recriminațiunile politice nu 'șĭ-aŭ locul asupra unor asemenea cestiunĭ. De aceea oratorul se va feri a aduce mustrărĭ partideĭ liberale.

Intru cât 'l privește, oratorul este convins, că introducerea libertățeĭ împărțireĭ și anume prețuirea ridicată la cazurĭ de moștenire, a adus marĭ pagube stăreĭ țĕranilor. Cu toate acestea asupra pricinilor acesteĭ pagube sunt admisibile diferite împrejurărĭ, și re-

cunosc bucuros, *că concurența transatlantică, cea rusă* și **româna** în vite și cereale; că militarismul și greutatea dărilor; și în sfârșit neîngrădita capacitate de credit și libertate de cametă, aŭ contribuit puternic la ruina stăreĭ țăranilor.

Iaŭ cuvîntul asupra articoluluĭ al XVII-a, pentru că'l privesc ca încheerea, ca o coroană, ca o absolut trebuincioasă întregire a acestuĭ proect de lege, care fără acest articol ar fi fost cu totul iluzoriŭ.

Iaŭ cuvîntul ca sĕ exprim viua mea mulțumire asupra acestuĭ articol, ce decernă *Landtagurilor* competența, d'a desființa libertatea împărțireĭ și a interzice cumpĕrarea de moșiĭ țărănești, în care cazurĭ va fi mărginită dispunerea proprietaruluĭ și a moștenitoreluĭ potrivit prescripțiunilor corpurilor legiuitoare provinciale.

Sunt dator a mĕ pronunța cu hotărîre contra absorbireĭ miceĭ proprietățĭ de marea proprietate, nu numaĭ pentru că sunt alesul unor comune țărănești, dar chiar ca membru credincios al claseĭ mele nobiliare, căreia prin dăinuirea acesteĭ stărĭ de lucrurĭ i se pricinuește mare pagubă în opinia publică.

Oratorul face o expunere retrospectivă a stăreĭ proprietățeĭ țărănești în munțiĭ dintre Steiermark și Karinthia și arată că de la 1868 începe o repede despopulare, în cât întreaga regiune a munților ajunge de vînzare. Iar la întrebarea asupra causelor acestuĭ fapt sunt în posițiune a da surprinzĕtorul rĕspuns că el nu e datorit schimbĕreĭ defavorabile a producțiuneĭ la țărănimea de la munte. Din potrivă, intinderea țarinelor nu s'a micșorat, suhatele pășunelor aŭ crescut extraordinar și țĕranul, care întreprinde o viticultură extensivă, își trimite cu un preț foarte eftin vitele pe pășunele mareĭ proprietățĭ, vânzându-le apoĭ cu un foarte frumușel câștig. Causa despopulăreĭ și a ruineĭ, este a se căuta, cel puțin în ținuturile noastre, exclusiv în exageratele evaluărĭ la casurĭ de moștenire și în libertatea împărțireĭ. Douĕ casurĭ de moștenire sunt îndestulătoare spre a sili pe țĕran a 'și vinde moșia. A moșteni și a'și desființa gospodaria aŭ devenit propoziții sinonime.

Maĭ întâiŭ își vinde țĕranul, firește, pădurea sa pe un preț ridicol, pentru că, acest capital este singurul la îndemână spre a răfui pe frațĭ; și dupe ce își a vêndut pădurea d'abea maĭ are destule lemne pentru a 'și întreține căminul, dar de sigur nu va maĭ avea lemnărie îndestulătoare pentru ca sĕ își dreagă ecaretele, pe care trebue apoĭ sĕ le vînză. Sunt perioade în care cancelariele domenielor și castelele proprietăților aristocratice sunt năvălite literalmente de locuitorĭ sermanĭ care oferă spre vînzare casele și vetrele lor. Cu toate greutățile și mĕsurile de precauțiune aduse, o mare proprietate între anii 1848 și 1882, acolo unde cumpĕrătoarea a fost oprită, a crescut cu 25 0/0 în întindere. De unde trag conclusiunea: că dacă acolo, unde concurează toate împrejurările, spre a împedica întinderea, adăogirea mareĭ proprietățĭ e totuși atât de însemnată, cu câtă repeziciune trebue sĕ crească marea proprietate în acele ținuturĭ, unde o mulțime de împrejurărĭ favorabile se află la îndemână? Nu trebue dar sĕ ne facem ilusiunĭ, în regiunea dealurilor și a munților există o supremație economică a mareĭ proprietățĭ asupra țĕranilor, și această supremație trebue apropiată, dupe împrejurărĭ, cu cele maĭ marĭ precauțiunĭ; căcĭ în maĭ multe casurĭ, existența de fapt a țĕranuluĭ atârnă de la învecinatul mare proprietar.

Țĕranul din văile munților nu poate trăi din produsul cerealelor ce 'ĭ ajung d'abea pentru trebuința caseĭ sale; el e silit așa dar a face o extensivă viticultură pentru care neavînd loc îndestulător, caută sĕ închirieze pășunatul de la mare proprietar pe un preț cât maĭ ușure. Dacă însă 'ĭ ar fi cu neputință a se înțelege, ceea ce se întêmplă din nenorocire, or nu poate sĕ maĭ câștige exercitând și alte comerciurĭ, țĕranul ajunge adesea la nevoia de a fi silit sĕ'și vînză pămêntul. Iată pentru ce este de absolută necesitate ca *Landstagurile* sĕ împedice cumpĕrarea bunurilor țărănești.

Ce se întêmplă astă-zĭ sub regimul legiuireĭ în vigoare la țară cu locuitorĭ? Țĕranul de la munte e silit sĕ vînză. Ce se întêmplă apoĭ cu pămênturile? Vatra țărănească e luată pentru datoriĭ de cârciumar or de cămătar. Din aceștia se formează *rentieriĭ*, ce ard de dorința d'a avea moșiĭ și care întrunesc maĭ multe proprietățĭ țărănești adesea în mare proprietate. Acestuia însă i se urăște curênd cu exploatarea de care habar n'are, și 'și vinde la rĕndul sĕŭ proprietatea învecinateĭ marĭ proprietățĭ aristocratice, ce se rotunjește prin aceasta, grevându-se însă, în acelaș timp, în cât cade în curênd împreună cu vetrele țărănești cumpĕrate, daca nu e îngrădită prin majorat, în capcana mareluĭ capital mobil, care transformă proprietatea într'o costisitoare reședință de țară, într'un fel de stațiune personală pentru cură de aer, *un fel de sanatoriŭ pentru un mare pungaș, în care își întremează puterile dupe o ultimă manevră de bursă și de unde își adună puterile spre a se arunca în următoarea campanie de iarnă asupra credulității ușoare a omenireĭ...*

Despre aceștia s'ar putea zice, *că proprietatea moștenită înfățișează mărinimia întrupată, pe când proprietatea cumpĕrată prin speculațiune, este cea maĭ mare pungășie.*

Idealul expus de oratorul liberal, care e un socialist tihnit, sfârșește prințul Lichtenstein, este deja atins de societatea modernă, fără ca d-lor sĕ 'și dea seamă; sĕ înțelege ca nu dupĕ calapodul teorielor unuĭ Marx or Lassalle pe care le a citit, dar din lucrarea creștinătățeĭ de miĭ de anĭ din care ne hrănim astă-zĭ încă.

Polemizând cu d. Kronawetter în privința parcelăreĭ agricultureĭ în Francia, oratorul observă că întreaga populație muncitoare și proprietară din Francia este astă-zĭ grămădită p'a noua parte a teritoriuluĭ acesteĭ nenorocite țărĭ. Tot restul este muncit de lucrătorĭ cu zioa, de ceĭ cu dijma și de arendașĭ vremelnicĭ.

Dacă aceĭ ce desemnează pentru lume anul 1789 ca o *eră nouă*, voiesc acum sĕ știe, cum se afla Francia acu una sută anĭ, iată ce ne spune Michelet, în cartea sa consacrată acesteĭ cestiunĭ: Pe vremea aceia în Francia un sfert din teritoriul eĭ aparținea în liberă stăpânire muncitorilor de pămênt pe care 'ĭ numim țĕranĭ. *Așa dar, mulțumită legiurĭ atât de plăcută liberalilor, în cursul unuĭ secol s'a micșorat proprietatea țărănească cu jumĕtate din întinderea ce avea.*

Cred dar a putea conchide cu propoziția: Dacă voițĭ ca într'o sută de anĭ țarina ce aparține în Austria sătenilor sĕ scadă pe jumĕtate, păstrațĭ țĕreĭ legiuirea în vigoare, ce nu se deosebește prea mult de cea franceză. De voițĭ din potrivă ca starea țĕranuluĭ sĕ se împuternicească și sĕ propășească, atuncĭ urmațĭ calea ce ne arată proiectul de lege în discuțiune; și primițĭ maĭ 'nainte de toate art. XVII, care îngrădește divizibilitatea moșieĭ țărănești.

Președintele d. Smolka, decanul jurisconsulților din Austria, declară că dispozițiunile legeĭ de față nu aduc o atingere Constituțieĭ imperiuluĭ și prin urmare n'are trebuință a fi votată cu douĕ treimĭ.

Punându-se la vot prin apel nominal art. 17, el fu admis cu 164 voturĭ contra 132.

Prin acest vot admiterea legeĭ de fapt a fost asigurată, rĕmâind în ședința următoare a se cerceta încă treĭ articole adiționale și transitoriĭ fără nicĭ o importanță, ce aŭ fost admise dupĕ o neînsemnată discuțiune provocată de adversariĭ disperațĭ aĭ legeĭ.

INFORMATIUNI

D. Lascar Catargiu, președintele Camereĭ, despre care am zis că sosește azĭ dimineață, nu vine de cât mâine dimineață.

Erĭ s'a făcut la Roman, alegerea colegiuluĭ întâĭ pentru consiliul comunal, de acolo.

Cu toate că aŭ plecat din Bucureștĭ pentru a merge la Roman în vederea uneĭ propagande socialiste d. Nădejde și d. Morțun, totuși reușita a fost pentru partidul conservator, care a întrunit aproape unanimitatea voturilor exprimate.

Colectiviștiĭ unde aŭ maĭ remas, n'aŭ putut sĕ se desveațe de tristele lor obiceiurĭ, între care se poate considera, și persecuțiunea politică. Vom povesti un cas de persecuție politică murdară sĕvârșit de d-niĭ Procopie Dimitrescu și Carada, directori actualĭ aĭ bănceĭ noastre naționale.

D. Sava Grigorescu, unu din ceĭ maĭ capabilĭ funcționarĭ aĭ Bănceĭ Naționale, precum o certifica chiar colectiviștiĭ de maĭ sus prin maĭ multe scrisorĭ ce i-aŭ adresat în anume ocasiĭ, a fost revocat din funcțiunile sale, pentru motivul aparent că a lipsit din serviciŭ vr'o treĭ zile fără ca sĕ anunțe pentru aceasta pe șefiĭ sĕĭ, de și dupĕ statutele bănceĭ un funcționar nu poate fi dat afară de cât dupĕ 4 avertismente și douĕ suspendărĭ.

Dar știțĭ care e adevĕratul motiv al acesteĭ depărtărĭ nedrepte?

D. Sava Grigorescu are o rudă influentă la oborul din Capitală care la ultimele alegerĭ, a luptat pentru reușita listeĭ liberal-conservatoare. Eĭ bine aceasta nu a fost pe placul d-luĭ Procopie Dimitrescu, directorul, care chemând la cabinetul sĕŭ pe d. Sava Grigorescu l'a avertisat că daca ruda sa nu va înceta cu propaganda conservatoare va fi silit sĕ'l revoace.

De sigur că d. Sava Grigorescu n'a avut nicĭ o influență asupra rudeĭ sale, care a continuat sĕ lupte în contra colectiviștilor.

Peste câte-va zile apare în ziarul «Democrația» o informație prin care d. Sava Grigorescu era acusat că face propagandă anti-colectivistă și că a votat lista liberal-conservatoare. D. Procopie Dimitrescu 'l chiamă la biurou sĕŭ și 'ĭdă o săpuneală, iar după un timp oare care, profitând de o absență de treĭ zile nemotivată 'l și revoacă.

Și ca sĕ se vază că o absență de treĭ zile nu e suficientă ca un funcționar al bănceĭ sĕ fie revocat, trebue sĕ adăogăm că d. Coller, șef al unuĭ serviciŭ stă *de un an de zile* în străinătate **in congediu**.

Azĭ se face la Bêrlad alegerea colegiuluĭ întâiŭ comunal, și la Roman alegerea colegiuluĭ al doilea.

M. S. Regele a bine-voit se subscrie, cu ocasia aniversăreĭ luăreĭ Plevneĭ, maĭ multe decrete de gracierĭ acordate la maĭ mulțĭ osândițĭ militarĭ.

Consiliul comunal al Capitaleĭ e convocat din noŭ pe Joĭ seara pentru a resolvi maĭ multe cestiunĭ importante, între care și aceea a raportuluĭ d-luĭ Lambru Vasilescu, membru în comisia însărcinată cu verificarea gestiuneĭ fostuluĭ consiliŭ.

Nu s'a fixat încă termenul convocăreĭ colegiilor electorale remase vacante prin optărĭ.

Proectul de lege privitor la reforma școaleĭ de comerț va fi în curênd depuse pe biurou Camereĭ deputaților.

Guvernul a autorisat organisarea uneĭ loteriĭ în țară cerută de comitetul național pentru participarea Românieĭ la Expoziția universală din Paris.

Aseară, d. colonel Algiu prefect al polițieĭ capitaleĭ, a încunoștiințat despre aceasta pe prințul G. Bibescu, președintele comitetuluĭ general al expoziție.

Sâmbătă seara s'a ținut un consiliŭ de miniștri, care a durat de la orele 5 pânĕ la orele 8.

La acest consiliŭ n'aŭ putut lua parte dd. miniștri Maiorescu, Marghiloman și Ghermani.

Se crede că d. Dim. Catargiu va fi numit prefect la Constanța, în locul d-luĭ Barozzi care probabil va trece la Focșanĭ.

Maĭ mulțĭ comercianțĭ de pește din Bulgaria, zice *Poșta*, venind în Galațĭ zilele acestea sĕ facă cumpărărĭ și negăsind deposite din causa vămeĭ celeĭ marĭ puse pe pește, aŭ plecat pentru Rusia se facă acolo cumpărărĭ însemnate.

Așa se întâmplă când nu e libertate în negustorie!

Voința Națională de erĭ într'un articol datorit de sigur peneĭ luĭ Radu Mihaĭ saŭ luĭ Stănculescu ne înjură surugește, fiind-că într'o informație am zis că d. Nicolae Moroianu fost deputat colectivist, nepredând socotelile chestureĭ Camereĭ trecute fu invitat de către președenția Camereĭ actuale sĕ dea aceste socotelĭ.

Voința Națională nu tăgăduește faptul, dar voește prin acest articol sĕ demonstreze că d. Moroianu nu predase socotelile fiind-că n'a putut s'o facă.

Eĭ bine promitem ziaruluĭ unde toțĭ neoneștĭ s'aŭ adăpostit, precum și d-luĭ Nicolae Moroianu, că vom publica scrisoarea ce președenția Camereĭ actuale a trimes acestuia, și se va vedea dupĕ termeni și tonul în care e scrisă dênsa, dacă d. Moroianu fu împiedicat sĕ predea socotelile chestureĭ sale.

Aseară s'a dat la Teatrul Bulevard *Shylock* al luĭ Shakespeare în beneficul talentatuluĭ artist C. Nottara.

Representația a rĕușit bine, grație beneficientuluĭ, care a dat și aseară dovezĭ de un puternic talent.

Cele-l'alte rolorĭ, susținute de tinerĭ, aŭ eșit cum aŭ putut.

Astă-zĭ Nottara pleacă la Piteștĭ, de unde va porni prin țară, ca sĕ dea o serie de reprezentațiĭ.

Aceasta sĕ fie menirea celuĭ maĭ talentat artist dramatic?!

DIN DISTRICTE

BOTOSANI

Furt îndrasnet.

D. A. Enacovicĭ, deputat și primar al urbeĭ Botoșanĭ, reîntorcânduse-se Lunĭ din Bucureștĭ, s'a pomenit victima unuĭ furt îndrăsneț. Deschizându-și casa de fer, care, din afară, nu presinta nicĭ-un semn de bănuială, a găsit dispărută dintr'însa cheia de la saltarul secret al lăziĭ. Dupĕ maĭ multe încercărĭ de-a o deschide, în fine a recurs la stricarea broașteĭ, în urma căreia a găsit dispariția uneĭ sumĭ de 8000 leĭ în hârtie de cât una sută leĭ. Din bijuteriĭ și monetele de aur nu lipsia nimic. Furtul se presupune a fi comis de un fecior de origine din Bucovina, care a dispărut cu câte-va zile maĭ nainte, împreună cu cheia de reservă a lăziĭ de fer, pe care d. Enacovicĭ o lăsase între niște hârtiĭ vechĭ din saltarul biurouluĭ. S'aŭ luat toate dispoziționile pentru urmărirea și prinderea făptuitoruluĭ.

ROMAN

Noul consiliu comunal

Iată resultatul alegerilor comunale din Roman:

Colegiul I. D-niĭ: I. Agaricĭ, Iordachi Stan, A. Morțun, I. Șadbey, I. Gh. Pioneanu, S. D. Simionescu, V. Ioachim și G. Radu Melidon.

Colegiul II. D-niĭ: G. I. Drăghicĭ,

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

(61)

WALTER SCOTT

LOGODIȚI

SAU

CONETABILUL DE CHESTER

XVIII.

Momentul cel maĭ plin de grije, cel maĭ nenorocit al viețeĭ luĭ Hugues de Lacy, fu fără îndoială ziua în care, sĕrbătorind logodna sa dupe toate normele civile și religioase, sĕ vĕzuse atât de aproape de cea ce de un timp privea ca țelul de căpetenie al tuturor dorințelor sale. Era sigur de a dobândi o soție a căreĭ frumusețe și calități gingașe născuse în el o adevĕrată dragoste, precum avuția eĭ fermecase ambiția sa. Cu toate aceste, chiar atuncĭ, orizontul, întunecat împrejurul luĭ, îĭ prezicea furtunĭ și nenorocirĭ.

Ajugând în locuința în care sta nepotul luĭ, află că pulsul bolnavuluĭ sĕ rĭdicase, că delirul luĭ se mărise; și limbagiul celor care'l înconjuraŭ dădea loc la teama ca nu va putea resista la o crisă ce părea foarte apropiată.

Conetabilul înainta fără sgomot pănă la ușă; nu se putu hotărî a intra, și rĕmase cât-va timp spre a asculta tot ce delirut făcea pe Damian sĕ spue.

Nimic maĭ dureros de cât a vedea spiritul urmând cu îndeletnicirele sale obișnuite pe când corpul este lovit de o boală primejdioasă. Contrastul ce înfățișază patul suferinței cu limbagiul sănătățeĭ face sĕ pară îndoit maĭ dureroasă starea bolnavuluĭ înșelat de asemenea vedeniĭ; maĭ mult plângĭ suferințele aceluĭ care rătăcește cu mintea atât de departe.

Aceste ideĭ străpunseră inima conetabiluluĭ când auzi pe nepotul luĭ repetînd de maĭ multe orĭ strigătul de rĕsboiŭ al familieĭ luĭ, dând ordine din când în când soldaților seĭ, și însuflețindu-ĭ par-că i-ar fi dus contra Galejilor. Alte-orĭ rostea cuvinte privitoare la vînat, călărie și vînătoarea cu șoimĭ; numele unchiuluĭ seŭ ieșa adesa din gura sa, par-că gândul conetabiluluĭ sĕ unea la dânsul cu acel al luptelor și al petrecerilor luĭ. Alte lucrurĭ păreaŭ asemenea a fi țelul gândurilor sale; dar atuncĭ vorbea atât de încet, în cât cea ce spunea nu sĕ maĭ auzea.

Suferințele nepotuluĭ seŭ mișcară și maĭ mult pe conetabil, când auzi asupra căruĭ lucru rătăcea mintea luĭ. De douĕ orĭ puse mâna pe clanța ușeĭ, dar nu putu sĕ se hotărască a o deschide. Ochiĭ luĭ eraŭ umezĭ de lacrimĭ, și n'ar fi vrut sĕ fie vĕzut ast-fel de ceĭ care eraŭ lângă Damian. In sfârșit, lăsânduse de planul seŭ, eși răstit din casă, sĕ suĭ pe cal, și, urmat numaĭ de patru oamenĭ aĭ seĭ, sĕ duse la palatul episcopal, unde svonul public îl înștiințase că arhiepiscopul Damian își stabilise reședința.

Conetabilul nu putu sĕ se apropie de dînsa fără oare-care greutate, atât era de mare mulțimea de caĭ, de iepe și catârĭ, de cavalerĭ, scutierĭ și servitorĭ, de laicĭ și eclesiasticĭ, care împresura ușa palatuluĭ episcopal, și în jurul lor sĕ grămădise o mulțime de oamenĭ atrașĭ uniĭ de curiositate, alțiĭ de speranța de a primi bine-cuvîntarea sfântuluĭ preot.

Dupĕ ce trecu de această stavilă, Hugues de Lacy găsi o alta în îndărătnicia servitorilor arhiepiscopuluĭ, care nu voiră al lăsa sĕ între, de și făcuse cunoscut rangul și numele seŭ, înainte de a primi poruncă de la stăpânul lor.

O asemenea întimpinare avu asupra luĭ Hugues de Lacy efectul ce trebuia așteptat; sĕ coborâse, de pe cal, cu deplina încredințare că va fi primit îndată, dacă nu chiar în odaia arhiepiscopuluĭ, cel puțin în palat, și sĕ vedea pedestru în mijlocul uneĭ mulțimĭ de scutierĭ, varleți și oamenĭ de la grajd. El sĕ mânie ast-fel, că maĭ întâĭ gândi sĕ se sue din noŭ pe cal și sĕ se întoarcă sub pavilionul seŭ, care, dupe cum am spus maĭ 'nainte, îl rĭdicase la porțile orașuluĭ, și de a lăsa pe arhiepiscop sĕ vie la dînsul dacă în adevĕr dorea sĕ aibă o întrevedere cu el; dar îndată cugetă la nevoia în care sĕ afla de a căuta o împăcăciune, și aceasta'l împedecă de a urma sfatul mândrieĭ luĭ jignite.

Dacă înțeleptul nostru rege, își zise el în sine, a ținut scara arhiepiscopuluĭ de Cantorbery pe când era în viață, și dupĕ moarte s'a pocăit în chipul cel maĭ smerit pe mormîntul luĭ, de sigur nu trebue sĕ mĕ jărăt maĭ mândru către prelatul care i-a urmat în această nepomenită autoritate.

Un alt gând pe care abia îndrăsnia a și-l mărturisi luĭ însuși, îl făcea sĕ recunoască cât de înțelept era sĕ fie omenos și supus.

Nu putea sĕ'și ascundă sie-și că încercând a sĕ scuti de îndeplinirea jurământuluĭ, ce făcuse ca cruciat, ajunsese vrednic de mustrarea bisericeĭ; și spera chiar că primirea rece și disprețuitoare a luĭ Baudouin era o parte a pedepseĭ la care conștința sa'ĭ spunea că trebuia sĕ se aștepte.

Dupĕ puțin timp, conetabilul fu în sfârșit poftit sĕ între în palatul arhiepiscopuluĭ de Glocester, unde avea sĕ găsească pe primatul Ingliterei; dar petrecu încă cât-va în antecameră înainte de a fi adus în fața luĭ Baudouin.

Urmașul vestituluĭ Becket n'avea nicĭ vederele întinse nicĭ spiritul ambițios al acestuĭ om renumit; dar, pe de altă parte, e lucru îndoios că acesta, de și a ajuns sfânt, sĕ fi fost atât de sincer în dragostea luĭ pentru creștinătate ca prelatul care'l înlocuise. Baudouin era în adevĕr un om în stare a apăra și a păstra autoritatea ce căpătase Biserica, dar era poate prea deschis și prea sincer pentru a o putea întinde. Cruciata era lucru cu care sĕ îndeletnicea maĭ mult, și isbânda ce dobândise în această privință măguleă cu deosebire trufia sa. De și cu aprinderea credinței luĭ religioase sĕ unea și mulțumirea sufletească de a ști că avea puterea elocvențeĭ, dorul de a convinge și talentul de a ademeni pe oamenĭ sĕ primească planurile luĭ, totuși purtarea din toată viața sa, și apoĭ moartea luĭ dinaintea Ptolemeĭ, dovediră că mântuire asfântuluĭ mormînt de jugul necredincioșilor era adevĕratul țel al tuturor sforțărilor sale. Hugues de Lacy o știa; și greutatea de a mănui un asemenea caracter i sĕ păru și maĭ mare în momentul când avea sĕ aibă cu el o întrevedere spre al pofti sĕ primească planurile sale, de cât o crezare atuncĭ când ceasul criseĭ era încă depărtat.

Prelatul, om nalt și maiestos, dar a le căruĭ trăsurĭ eraŭ prea aspre spre a fi plăcute, primi pe conetabil cu toată pompa demnitățeĭ sale eclesiastice. Ședea pe un jeț mare de lemn de stejar, împodobit cu sculpturĭ gotice, și așezat pe o estradă sub un fel de acoperĕmânt, făcut din acelaș lemn. Purta rochia episcopală, bogat brodată, și înzestrată cu ciucurĭ la guler și la mânecĭ, deshisă de la gât pănă sub stomach, și lăsând sĕ se întrevadă sub haina luĭ fără mânecĭ brodată, rasa de pĕr aspru pe care prelatul o purta tot d'auna, rĕŭ ascunsă, sub vestmintele sale cele bogate.

(Va urma)

Scarlat Ghidionescu, Basile Aranovicĭ, G. C. Botez, G. D. Petrevicĭ, Neculaĭ Teştiban şi preotul Alexandru Creţulescu.

De cum s'aŭ terminat alegerile comunale din Roman, zice *Romanu*, preocupaţiunea generală este de a şti cine vor fi aleşĭ fruntaşĭ; pentru aceasta se fac multe combinaţiunĭ; între altele, ca cea maĭ apropiată idee, dupĕ cum ne-am informat, ar fi: alegerea d-luĭ Iordachi Stan, de primar; a d-lor I. G. Sadbey şi Scarlat Ghidionescu de ajutoare.

IALOMITA

Inaugurarea noului spital judetean

Dupĕ cum anunţasem maĭ dinainte, spune *Ialomiţeanul*, Dumineca trecută 20 curent, era fixată pentru inaugurarea nouluĭ spital construit în oraş cu cheltuiala judeţuluĭ. In această zi şi-aŭ dat întâlnire în salonul cel mare al spitaluluĭ toate autorităţile civile şi militare împreună cu un numeros şi ales public. Preşedintele comitetuluĭ permanent cu d. d-r al spitaluluĭ, Ionescu, făceaŭ onorurile priimireĭ. Muzica militară cânta.

La ora 1 dupe venirea d-luĭ prefect, care fu priimit jos la scară de d. d-r Ionescu, iar sus de d. preşedinte al comitetuluĭ permanent, începu solemnitatea inaugurăreĭ.

Maĭ mulţĭ preoţĭ din oraş făcură serviciul divin. Dupĕ aceea d-nu Procop Dumitrescu pronunţă o însemnată cuvîntare.

PRAHOVA

Nevoia de judecatorii

O nouĕ judecătorie de Ocol, zice *Democratul*, se simte necesară pentru judeţul nostru, care avênd şeapte plăşĭ, şi plaiurĭ cu şease comune urbane, afară de Ploeştĭ, este cu greŭ şi pentru locuitoriĭ satelor sĕ meargă pe la locurĭ prea depărtate şi pentru patru judecătoriĭ sĕ poată birui şi îndeplini la timp toate afacerile, la care sĕ cere şi anchete saŭ alte lucrărĭ prin transportărĭ la faţa loculuĭ. O a cincea judecătorie dar ar trebui sĕ se înfiinţeze. O petiţiune pentru aceasta s'a făcut şi s'a trimis acoperită de sute de semnĕturĭ din plasa Filipeştĭ la Camera deputaţilor, cu cerere d'a se înfiinţa în Filipeştĭ o nouĕ judecătorie de Ocol, unde a maĭ fost altă-dată pe lângă care s'ar putea adăoga comune din plasa Tĕrşoru, ce sunt maĭ aproape de Filipeştĭ de cât de Urlaţĭ.

Credem că se va da cuvenita ascultare acesteĭ cererĭ.

Biserica Domnească din comuna Gherghita

Între monumentele vechĭ din judeţul nostru, zice *Democratul*, se află şi biserica Domnească din comuna Gherghiţa.

Următoarea inscripţiune aflată pe frontispiciul bisericeĭ ne arată pe fondatorul eĭ, al căruĭ coprins este:

«Această sfântă şi Dumnezească bi«serică din temelia eĭ ziditu-am eŭ ro«bul luĭ Dumnezeŭ Matheiŭ Basarab «Voivod, de care lucru întâmplându-se «Domnieĭ mele avênd rĕsboĭ la Nenişor «pe Ialomiţa cu un vrăşmaş al domnieĭ«mele şi al ţĕreĭ cu Vasile Voivod lu«ând domnia mea întru ajutor de bi«ruinţă pe marele Mucenic Procopie. «Şi cu vrerea milostivuluĭ Dumnezeŭ «şi cu ajutorul sfântuluĭ Mucenic supu«serăm pismaşi sub picioarele domnieĭ «şi i-am ruşinat şi i-am gonit din pămên«tul ţĕreĭ şi am ridicat această sfântă «biserică pentru cea de vitejie a puter«niculuĭ Dumnezeŭ şi întru ajutorul «sfântuluĭ Mucenic Procopie ca sĕ fie «domnia mea pomenită în nesfârşit «vecĭ, 7141 (de la facerea lumiĭ saŭ 1641 «de la Christos).»

Această biserică edificată precum inscripţia arată de Matheiŭ Basarab, a urmat sĕ fie şi înzestrată de fondatorele eĭ, de oare ce toate bisericele ridicate de acelaşĭ Voivod aŭ fost şi hărăzite cu anumite proprietăţĭ din care sĕ se întreţie.

Biserica Domnească din Ploeştĭ şi ea a avut un anume venit, consistând din dreptul de *Cotit*, în baza căruĭ drept municipalitatea sub primăria d-luĭ C. T. Gregorescu, recunoscênd acest drept din care comuna trage un bun venit, a votat o sub-venţiune pentru clerul acesteĭ bisericĭ.

Tot asemenaa şi pentru biserica din comuna Gherghiţa trebue sĕ fi existat în trecut vre-o donaţiune de întreţinere, astă-zĭ însă acest sânt locaş se întreţine numaĭ de poporanĭ, dar numĕrul lor fiind prea mic se simte nevoe de ajutorul Statuluĭ.

In aniĭ trecuţĭ pe când moşia Gherghiţa nu făcea parte din domeniul Coroaneĭ, ce nu era încă înfiinţat, se promisese sub ministerul d-luĭ N. Creţulescu, care conducea departamentul cultelor, de a se prevede în budgetul Statuluĭ o sub-venţiune pentru clerul acesteĭ bisericĭ Domneştĭ, cu retragerea însă a d-sale de la putere, cestiunea suvenţiuneĭ a fost părăsită.

Cunoaştem şi am putut constata, că bisericele după domeniul Coroaneĭ primesc ajutoare materiale de reparaţiunĭ şi mobilier de la administraţia domeniuluĭ, aşa că suntem în plăcută posiţiune de a spera, că onor. administraţiune a domeniuluĭ Coroaneĭ, ce se conduce de d. Ion Calinderu cu multă capacitate, va pune în practică înaltele sentimente umanitare ale M. M. L. L. Regele şi Regina şi va prevedea în budgetul anuluĭ viitor o sub-venţiune convenabilă pentru întreţinerea cleruluĭ acesteĭ bisericĭ.

CUTIA CU SCRISORI

Domnule redactor,

O calomnie revoltătoare, maĭ mult încă, o scârboasă bârfire în contra P. S. S. pr. Episcop de Argeş, s'a strecurat, probabil din eroare, în coloanele stimabiluluĭ D-voastre ziar «Epoca» No. 901, din 26 Noembrie curent, care mĕ sileşte în interesul adevĕruluĭ şi al moralităţeĭ publice, a rĕspunde la hipocritul şi judaicul apel al preotuluĭ G. Mielcescu.

La 1881—1882, P. S. S. Pr. Episcop de Argeş a dat acestuĭ preot însemnate ajutoare băneştĭ pentru aşĭ întimpina nevoile de care era înconjurat;

P. S. S. l'a ţinut patru anĭ în postul de predicator spre a 'ĭ înlesni posiţiunea, fără nicĭ-un alt merit la acest post;

L'a numit îngrijitor la Schitul Beşteleĭ, unde se găseşte funcţionând chiar astă-zĭ, şi, obizdueşte pe tovarăşul sĕŭ preotul Nica Duhovnicul, bătrân de 92 anĭ, frustrându'ĭ salariul în beneficiul sĕŭ, fără a 'ĭ da nimica; fapt, pentru care d. ministru actual de culte, i-a dat un aspru avertisment; iar numitul preot Mielcescu vĕzênd că P. S. S. Pr. Episcop nu vrea sĕ'l protege spre a face o nedreptate celuĭ-l'alt preot, permiţându-ĭ a primi el singur salariul pentru doĭ preoţĭ, se plânge de persecuţiune.

Dacă n'ar fi fost vorba de un înalt Prelat iubit şi stimat de toată lumea pentru înaltele calităţĭ ce 'l disting, aş fi urmat poveţeĭ nemuritoruluĭ *Shakespeare*: «cânii latră la lună şi luna îşĭ urmează calea»...

Bine-voiţĭ, vĕ rog, d-le redactor, a da ospitalitate acestor rândurĭ în stimabilul d-v. ziar, pentru a se vedea odată maĭ mult că fapta bună este răsplătită cu neagra ingratitudine.

Vĕ mulţumesc cu anticipaţiune, şi vĕ rog sĕ priimiţĭ expresiunea distinseĭ mele consideraţiunĭ.

Negulici.

CORPURILE LEGIUITOARE

CAMERA

Şedinţa de la 26 Noembre 1888

(Urmare)

D. **Nicolae Ionescu** cere ca ministerul sĕ ajute clerul şi sĕ nu aştepte tot numaĭ de la Sinod.

D. **M. Cogălniceanu**, revenind asupra cestieĭ, contestă cele zise de d. Al. Lahovari, că ministrul n'are glas în Sinod. Din contra, acolo ministrul trebue sĕ fie energic, sĕ aibă iniţiativă şi sĕ impue călăgărimeĭ sĕ ţină seamă de dorinţele preoţilor de mir.

D-sa face omagiŭ P. S. S. Episcopuluĭ Melchisedec şi condamnă pe panfletele care 'ĭ calomniază.

Cere ca din pămînturile lăsate de oameniĭ bine-voitorĭ, sĕ se dea şi bisericeĭ.

D. **T. Maiorescu**, atacă pe d. Cogălniceanu zicênd: «Mă 'ntrebĭ pe mine, care sunt de 7 lunĭ pe banca ministerială, de ce n'am făcut nimic?

Dar de ce n'aĭ făcut nimic d-ta, care aĭ fost atâta timp ministru şi încă a-tot-puternic?!»

D. Maiorescu termină zicênd că d. Cogălniceanu a căutat sĕ 'l pună rĕŭ cu episcopul de Roman, dar nu sĕ va lăsa sĕ fie târât pe calea aceasta.

Va face tot ce-i va sta prin putinţă pentru cler.

D. **M. Cogălniceanu**, îşĭ esplică cuvintele şi zice că de soarta rea a cleruluĭ nu Sinodul e vinovat, ci guvernul d-luĭ Ion Brătianu.

Îşĭ esprimă apoĭ părerea că şi majoritatea se va asocia ca sĕ lupte pentru cler.

La ora 6 discuţia se închide.

A 2ª EDITIUNE

CORPURILE LEGIUITOARE

CAMERA

Şedinţa de la 28 Noembre 1888

La ora 1 şedinţa se deschide sub preşedinţa d-luĭ vice-preşedinte Ilariu Isvoranu.

Dupĕ îndeplinirea obicinuitelor formalităţĭ, d. preşedinte comunică Adunăreĭ că nu se va putea ţinea şedinţă publică, întreg cabinetul fiind ocupat la Senat unde se discută rĕspunsul la adresa Tronuluĭ.

Decĭ Camera trece în secţiunĭ.

Reporter.

SENATUL

Şedinţa de la 28 Noembrie 1888

Şedinţa se deşchide la 2 ore sub preşedinţa d-luĭ general Florescu.

86 Senatorĭ faţă.

Se acordă un concediŭ de douĕ lunĭ d-luĭ St. Şendrea.

La ordinea zileĭ desbaterea proiectuluĭ adreseĭ de respuns la Mesagiul Tronuluĭ.

D. **D. Rosetti** raportor dă citire proiectuluĭ de adresă.

Discutie generala

Printu Gr. Sturza suindu-se la tribună, spune că spre a respunde la un mesagiŭ al tronuluĭ într'un mod demn pentru acest matur şi înalt corp, trebue maĭ întâiŭ a se cerceta starea ţĕreĭ şi apoĭ a se exprima ştiinţa cu franchetă.

Liberalii-conservatorĭ unitĭ cu liberaliĭ disidenţĭ aŭ resturnat guvernul Ioan Brătianu şi M. S. a chiemat la putere pe junimiştĭ, aceştia o dată instalaţĭ la putere s'aŭ privit ca definitivĭ guvernanţĭ, şi în loc a se mărgini a aştepta rezultatul alegerilor, s'aŭ apucat de aŭ publicat nişte proiecte maĭ mult saŭ maĭ bine alcătuite, îşĭ aŭ făcut însĕ iluziunĭ crezând, că alegătoriĭ s'aŭ ocupat de ele.

Alegerile eşind în favoru conservatorilor, junimiştii s'aŭ grăbit *a'si drege busuiocu* alipindu-se de conservatorĭ cărora le-a dat ţara o majoritate mare şi ast-fel din cauza uneĭ regretabile slăbiciunĭ a conservatorilor urmăm a avea pe banca ministerială un guvern din cele maĭ personale ca formă din câte aŭ venit la putere în această ţară.

La noĭ însĕ greşelile politice sunt de obiceiŭ; ast-fel d. Ion Brătianu, căzênd de la putere s'a apucat sĕ publice un manifest către ţară prin care înjură şi calomniază un stat vecin puternic, Rusia, cu care trebuc sĕ trăim în bune relaţiunĭ, tot atât pe cât voieşte d-nu Carp sĕ fim legaţĭ cu puterile nemţeştĭ.

Oratorul face o lungă digresiune asupra situaţiuneĭ politice a Franceĭ şi Germanieĭ, spre a arĕta superioritatea celeĭ dintâiŭ asupra celeĭ d'a doua. Apoĭ a Germanieĭ faţă de Rusia, amintind cuvintele Impĕratuluĭ Wilhelm I-iu care a zis luĭ Bismarck: «*lasa-ma se mor în pace, caci Rusia poata pierde o serie de resboae fara se piara, dar imperiul German de va pierde o singura batalie se va descompune îndata*». Prin aceasta este învederat, că este foarte problematic succesul cutăreĭ or cutăreĭ politice, şi cât e de primejdios de a lua o posiţie necuviincioasă, ce ar lipsi ţara de buna-voinţă uneĭ marĭ puterĭ.

Desaprobă decĭ partea din Mesagiŭ care vorbeşte, de alipirea guvernuluĭ la politica aşa numită «*a menintarei paceĭ*». Şi este de o mare însemnătate pentru viitorul ţĕreĭ a se împiedeca guvernul actual de a urma politica externă a d-luĭ Ion Brătianu; trebue decĭ sĕ se arate în rĕspunsu la Mesagiu Tronuluĭ, cât e de primejdioasă politica urmată de 10 anĭ încoace, care trebue părăsită cu un moment înainte ca funestă pentru viitoru ţĕreĭ.

Oratorul închee conjurênd pe representanţĭ liberĭ aleşĭ ce aŭ înlăturat guvernul trecut a'şĭ face datoria, căcĭ vina nu va fi a ţĕreĭ ce a trimis o majoritate conservatoare în Adunărĭ, ci a representanţilor, ce nu vor voi a socoti momentele supreme apropiate prin care vom avea a trece.

D. **V. A. Ureche**, amintind cuvintele reposatuluĭ Rosetti zise dupe căderea Plevneĭ, că maĭ avem o Plevnă internă, regretă că prinţul Gr. Sturza nu s'a ocupat şi de aceasta.

Îşĭ exprimă părerea de rĕŭ că comisiunea de rĕspuns n'a găsit de cât o palidă frasă spre a aminti importanta cestiune a Plevneĭ interne şi în această privinţă, textul mesagiuluĭ este mult maĭ mulţumitor.

Oratorul face o ochire retrospectivă asupra mişcărilor ţĕrăneştĭ; şi e fericit că poate astă-zĭ trata curat şi limpede această gravă cestiune de vreme ce nu se maĭ află în faţa acelora care tăgăduiaŭ existenţa eĭ, ci în faţa unuĭ guvern care o constată şi chezăşueşte că împreună cu adunările va face tot ce e putincios pentru a eĭ vindecare.

Intru susţinerea vecheĭ cestiunĭ ţĕrăneştĭ, oratorul aduce maĭ multe documente din veacul trecut şi de la începutul acestuia ce sfârşeşte; şi crede, că Senatul trebue sĕ spue precis în rĕspuns ceea ce gândeşte în această mare cestiune.

Oratorul nu împărtăşeşte îngrijirile prinţuluĭ Sturza asupra politiceĭ externe urmată până acum, întru cât la ştiinţa sa nu există nicĭ un act care sĕ fi legat ţara. Dar nicĭ înclinările arătate de prinţul Sturza nu le poate urma, întru cât es din neutralitate.

Cu toate acestea oratorul nu preconisează o neutralitate, care sĕ desintereseze ţara de evenimentele orientale, din potrivă doreşte ca sĕ dovedim o solidaritate deplină cu popoarele Europeĭ orientale.

D. Ureche critică coprinderea în total a proectuluĭ adreseĭ ca fiind cu totul ne îndestulătoare şi absolut necorespunzĕtoare Mesagiuluĭ Tronuluĭ, întru cât nicĭ că atinge cele maĭ multe din mĕsurile şi cestiunile enunciate în discursul Tronuluĭ. Şi termină zicênd că se va uni tot-d'auna cu or-ce mĕsură bună, vie ea din or-ce parte, iar întru cât priveşte atitudinea sa curat politică îşĭ o reservă actelor majorităţeĭ.

D. **D. Rosetti** raportor, respunzênd criticelor d-luĭ Ureche asupra redacţiuneĭ proectuluĭ de adresă, declară că n'a avut pretenţiunea a înfăţişa o lucrare perfectă ci susceptibilă de amendărĭ, pe care d. Ureche şi alţĭ domnĭ senatorĭ nu vor lipsi a le aduce în interesul partiduluĭ şi ideilor lor politice.

De aceea comisiunea s'a mărginit în proectul sĕŭ a indica numaĭ cestiunile atinse în Mesagiul Tronuluĭ remâind ca Senatul sĕ'şĭ exprime voinţa în toată plenitudinea prerogativelor sale.

La 4 ore şedinţa se suspendă pentru 15 minute.

La redeschidere se dă cuvêntul d-luĭ N. Fleva.

ULTIME INFORMATIUNI

Azĭ la şcoala militară, în presenţa MM. LL. regele şi regina, a d-luĭ gen. Manu, ministru de resboiŭ, şi a d-lor Th. Rosetti şi Alex. Marghiloman, precum şi a maĭ multor oficerĭ superiorĭ, a defilat câte un pluton de fie care regiment cu reşedinţa în Capitală.

Dupĕ aceasta a defilat toată şcoala militară şi apoĭ la orele 12 Majestăţile Lor s'aŭ întors la palatul regal.

✖

Consiliul de Miniştri se va întruni diseară pentru a se ocupa cu proectele de lege ce urmeaăz a fi depuse pe biuroul Corpurilor legiuitoare.

✖

Noul ministru de rĕsboiŭ, elaborează actualmente un proiect de lege, prin care va propune înfiinţarea câtor-va escadroane de călăraşĭ permanente, la 1 Aprilie anuluĭ viitor.

D. general Manu, are de gând dupĕ cât suntem informaţĭ, sĕ transforme încetul cu încetul toate regimentele de călăraşĭ cu schimbu, în regimente permanente.

✖

Contrariŭ ştirilor date de unele ziare şi de noĭ, nu s'a făcut pân'acum nicĭ o numire şi nicĭ o mutare în personalul judecătoresc din ţară.

Se crede că mişcarea judecătorească pe care o proectează noul ministru al justiţieĭ, nu se va face de cât pe la sfârşitul luneĭ Decembre. Aşa dar numirea d-luĭ George Florian, dacă nu e deplin neexacta, e cel puţin prematură.

✖

D. general Manu, ministru de resboiŭ, a dat ordin ca toţĭ ofiţeriĭ ataşaţĭ pe lângă diferitele regimente cu reşedinţa în Capitală, sĕ se întoarcă la corpurile lor.

Numĕrul oficerilor ataşaţĭ se urcă la 70 80.

✖

S'a denunţat parchetuluĭ că un funcţionar de la Creditul Agricol ar fi parcurs maĭ multe sate din districtul Ilfov, aţâţênd pe ţĕranĭ în contra autorităţilor şi împărţind imprimate a cărora conţinut nu sĕ ştie încă care este.

Printre localităţile unde a mers acest domn ca sĕ împartă sus-zisele imprimate, sunt şi satele Crângu, Fundulea şi Tămădău. La notariĭ şi primariĭ acestor sate, acel personagiŭ a lăsat maĭ multe sute de imprimate dând tot-odată şi instrucţiunĭ ca sĕ fie împărţite sătenilor.

Parchetul îndată ce a aflat despre aceasta, a luat mĕsurile cuvenite, disponênd grabnica chemare a individuluĭ în cestiune, pentru a afla în ce constă denunţarea făcută, care de alt-mintrelea are aparenţa de a fi întemeiată.

Intr'adevĕr dupĕ cum ni s'a afirmat, a aflat despre această manoperă aţâţĕtoare şi sub-prefectul Ţepeluş.

✖

Camera de punere sub acusaţie, a respins azĭ oposiţiunea delapidatoruluĭ de baniĭ primărieĭ Tacorian, ce acesta a făcut în contra decisiuneĭ judecătoruluĭ de instrucţie Costovicĭ, care i-a refusat liberarea pe o garanţie de o sumă maĭ mică de 5000 leĭ.

✖

La orele 2 dupĕ prânz s'a sĕvârşit înmormîntarea colonelului Nicolae Bibescu, unu din eforii aşezămintelor Brâncoveneştĭ.

O trăsură regală urma cortegiul funebru.

✖

Pânĕ acum aŭ fost arestaţĭ 260 de ţĕranĭ dintre aceĭ care sunt acusaţĭ că aŭ luat parte la ultimele rĕscoale.

✖

D. procuror Sfetescu va ocupa fotoliul ministeriuluĭ public, la sesiunea de juraţĭ, care începe la 1 Decembrie.

✖

Ministrul justiţieĭ, d-nu Gheorghe Vernescu, n'a putut precum aflam sĕ se ocupe încă de cercetarea proectului de reforma judecătorească, de oare ce n'a avut timpul suficient pentru aceasta.

Dupĕ cât suntem informaţĭ, d-nu Vernescu are de gând sĕ facă maĭ multe modificărĭ când se va ocupa cu cercetare acestuĭ proect.

✖

Din noŭ începe sĕ circule sgomotul despre o tentativă a colectiviştilor de a se uni cu o parte din liberalĭ independenţĭ şi de diferite nuanţe.

Printre aceia ce vroesc cu or-ce chip ca această unire sĕ se facă sunt: dd. G. Panu, Vrăbiescu şi V. Morţun.

Majoritatea însĕ aŭ respins deja propunerile ce 'ĭ aŭ făcut dd. C. Nacu şi Dem. Sturdza, însărcinaţiĭ d-luĭ I. C Brătianu de a lucra în acest scop.

✖

Concursul pentru cathedra de Zoologie şi Botanică de la Facultatea de Medicină din Iaşĭ, ce urmase înceapă azĭ a fost amânat din cauza demisiuneĭ presentată de d. doctor Profesor Grecescu, membru în juriul acestuĭ concurs.

✖

Societatea Geografică Română ne trimite spre publicare următoarea invitaţiune făcută membrilor acesteĭ societăţĭ:

Societatea Geografică Francesă ne-a făcut cunoscut că cu ocasia exposiţieĭ universale ce are sĕ se deschidă la Paris în cursul anuluĭ viitor, a hotărît a întruni un Congres internaţional pentru ştiinţele geografice.

Acest Congres se va ţine în luna luĭ August 1889 în localurile Ministeruluĭ de Comerciŭ şi Industrie din Paris.

La acest Congres d. de Lesseps, preşedintele Societăţiĭ Geografice francese, invită pe toţĭ d-niĭ geografĭ, esploratorĭ şi amicĭ aĭ ştiinţelor geografice.

Congresul va fi împărţit în 7 secţiunĭ:

1. Geodesia, hidrografia, topografia.
2. Geografia fisică.
3. Geografia economică şi comercială.
4. Geografia istorică şi etnografică.
5. Geografia pedagogică.
6. Călĕtoriĭ şi exploraţiunĭ.
7. Cartografia.

Dreptul de întrare la Congres este fixat la 40 francĭ pentru membriĭ donatorĭ şi la 20 francĭ pentru membriĭ titularĭ.

Membriĭ Congresuluĭ vor asista la întrunirĭ cu vot deliberativ, eĭ vor priimi procesele-verbale ale şedinţelor, precum şi publicaţiile ce s'ar face.

Aderenţiĭ vor primi o cartă-diplomă la vĕrsarea subscripţiuniĭ lor. Asemenea li se va remite şi la deschiderea Congresuluĭ, o medalie comemorativă care va fi de un model maĭ mare pentru membriĭ donatorĭ.

Comunicându-vĕ cele ce preced, vĕ rog, onorate Coleg, sĕ bine-voiţĭ a ne face cunoscut dacă sunteţĭ dispus a lua parte la sus zisul Congres, în care cas, vĕ rugăm a ne trimite adesiunea d-v. înscris, cum şi taxa de 40 respectiv 20 francĭ, ca la rândul nostru sĕ putem comunica numele d-v. Comitetuluĭ Congresuluĭ din Paris.

Veţĭ bine-voi tot o-dată a ne arĕta dacă aveţĭ a propune vre-o cestiune care sĕ se poată pune în discuţia Congresuluĭ.

Veţĭ bine-voi a vĕ adresa pentru tot ce concernă acest Congres, la Secretarul General al Societăţeĭ Geografice Române (str. Vesteĭ 4).

Priimiţĭ, onorate Coleg, încredinţarea osebiteĭ noastre consideraţiunĭ.

Vice-preşedinte **General, G. Manu.**

Secretar-general, *G. I. Lahovari.*

In numele meŭ şi al copiilor, mulţumesc din adâncul inimeĭ tutor persoanelor, din ţară şi din strĕinătate, carĭ aŭ bine-voit sĕ 'mĭ trămită cărţĭ de visite, depeşe şi scrisorĭ de condoleanţă cu ocasiunea încetărĭ din viaţă a mult iubituluĭ meŭ soţ.

Mulţumesc asemenea administraţiunilor, societăţilor, camerilor de comerciŭ şi simplilor particularĭ carĭ aŭ acoperit sicriul cu florĭ atât de frumoase.

Mulţumesc cu lacrămile în ochĭ tutor prietenilor, cunoscuţĭ şi necunoscuţĭ, carĭ uitând de dorinţa esprimată de cel ce ne-a părăsit, aŭ ridicat cosciugul sĕŭ pe umerĭ şi l'a urmat până la cimitir; acelor carĭ a doua zi aŭ asistat numeroşi, la ceremonia funebră spre a da memorieĭ rĕposatuluĭ o ultimă dovadă de iubire şi de respect: nimenĭ n'a fost chemat, şi toţĭ aŭ venit.

Esprim în fine adânca mea recunoştinţa, celor ce, prin presă şi pe mormêntul amiculuĭ şi omuluĭ de bine ce aŭ perdut, aŭ ştiut sĕ găsească cuvinte atât de simple, de adevĕrate şi de elocinte pentru a da viaţă soţuluĭ meŭ, caracterul măreţ ce n'a încetat de a avea.

Luase ţara doliul la moartea întâiuluĭ Ion Câmpineanu; am simţit că acel doliŭ a fost reînoit dună-zi fiul a fost demn de tatăl.

Facă cerul ca moştenirea de fapte nobile şi patriotice ce I. Câmpineanu lasă urmaşilor sĕĭ şi tinerilor generaţiunĭ sĕ nu fie perdută pentru ţara noastră.

Irina Ion Câmpineanu.

PRIMARIA COMUNEI BUCURESTI

PUBLICATIUNE

Primăria, avênd în serviciul sĕŭ un funcţionar însărcinat special cu verificarea gazuluĭ, publică spre cunoştinţa tuturor d-lor Cetăţenĭ carĭ aŭ gaz introdus în proprietăţĭ că, daca voesc a verifica comptorule d-lor sĕ bine voiască a se adresa cu cerere la Primărie spre a le trimite pe funcţionarul sĕŭ pentru a face verificarea fără nicĭ o plată.

Primar: **Em. Protopopescu-Pake**

Secretar general *C. Zatreanu*

No. 43011 1888 Noembre 26

BIBLIOGRAFIE

In editura librărieĭ Raicoviceanu din Piteştĭ a eşit de sub tipar şi se află de vênzare la toate librăriele din ţară pe preţul de 2 leĭ: *Calendarul Bisericesc perpetuu* de Preotul C. Bălan; o lucrare foarte meritorie şi foarte interesantă.

A eşit de sub tipar:

Schimbarea Uniformelor Ofiţereştĭ

Deposit general la librăria

Alex. Degenmann

No. 53, Calea Victoriei, No. 53 (Hotel Manu)

Aŭ apărut la *libraria Centrală* I. Brănişteanu: *Introduction au droit des gens*, recherches philosophiques, historiques et bibliographiques, de Franz de Holtzendorff şi Alphonse Rivier; — *Principes de la politique* de acelaş autor.

Doctorul

THEODORESCU FLOREA

—S'a mutat Strada Polona, No. 33—

Consultaţiunĭ de la 5—6 ore.

114

LONDON-HOUSE No. 44 Calea Victorieĭ vis-à-vis de Pasagiul BAR-ANGLAIS.

Specialitate de vinurĭ fine indigene şi strĕine. Champanie, Liqueurĭ etc., din vechia şi renumita pivniţa a Hoteluluĭ Hugues. Comestibile proaspete, trufandale şi peşte de mare de 2 orĭ pe sĕptămână cu expres Orient.

PRECIURI MODERATE

Specialitate pentru mâncărĭ, bancheturĭ pentru oraş şi provincie, dirigiat de d. **MARIUS DANIN.** (1684)

Nici o perdere! Nici o perdere!

CÂȘTIG SIGUR

PERDERE IMPOSIBILA.

Șansa considerabila de câștig.

Sub titlul caracteristic **„Câștig sigur“** am întrunit următórele cincĭ obligaţiunĭ, carĭ oferă cumpĕrătorilor avantagiĭ escepţionale şi în adevĕr unice.

1). Cu aceste obligaţiunĭ, avênd de **21** orĭ pe an şansa de a câştiga o adevĕrată avere, cumpĕrătorul are siguranţa absolută de a primi într'o zi, cel puţin 386.50 francĭ în aur, decĭ un câştig sigur de **181.50** francĭ, căcĭ după cum se va vedea maĭ jos, aceste cincĭ obligaţiunĭ costă împreună numaĭ 205 francĭ în numĕrar; afară de acésta oferim şi alte uşurinţĭ de plată indicate maĭ departe.

2). Aceste obligaţiunĭ carĭ nu trebue să se confunde cu biletele simple de loterie, nu 'şĭ perd nici o dată valórea; prin urmare pot fi vĕndute, se pot lua banĭ cu împrumut pentru ele cu cea maĭ mare uşurinţă şi de la or care bancher. Incetaţĭ a cumpĕra simplele bilete ale lotărielor germane cu carĭ este cu neputinţă a câştiga o sumă maĭ mare şi cu carĭ se riscă cu maĭ multă siguranţă a perde cu totul baniĭ seĭ.

3). La **1/13 Ianuarie** al fie-căruĭ an, cumpĕrătorul va primi 3 francĭ interese pentru cuponul obligaţiuneĭ 3% împr. sêrbesc 1881.

NUMELE OBLIGAŢIILOR	Numĕrul tragerilor pe an.	DATA TRAGERILOR	CÂŞTIGURI principale.	CÂŞTIGURI sigure.
Oblig. Căile ferate otomane 1870	şase	1 Febr. 1 Apr. 1 Iun. 1 Aug. 1 Oct. 1 Dec.	Fr. 600.000†)	Fr. 232
Oblig. Statuluĭ Serbesc (monop. tutun.)	treĭ	2 Ian., 1 Maĭ, 1 Sept.	Fr. 300.000	Fr. 12.50*)
Obligaţiune 3% împr. serbesc 1881	cincĭ	14 Ian. 14 Mart. 14 Iun. 14 Aug. 14 Nov.	Fr. 100.000	Fr. 100
Obligaţiune Dombau-Basilica 1886	treĭ	1 Iun. 1 Dec. 1 Mart.	Fr. 100.000	Fr. 12*)
Obligaţiune Crucea-roşie ital. 1885	patru	1 Febr. 1 Maĭ 1 Aug. 1 Nov.	Fr. 100.000	Fr. 30*)
	21		Fr.1,200.000	Fr. 386.50

*). Obligaţiunile eşite cu cel maĭ mic câştig continuă a participa la tragerea câştigurilor.
†). Guvernul otoman plăteşte 58% din valórea nominală a câştigurilor **losurilor turcesti**.

Vindem acest grup de **cincĭ** obligaţiunĭ pe carĭ le numim **„Câştig sigur“** cu suma de **205** francĭ **în aur** saŭ

220 francĭ în aur plătibilĭ 100 francĭ îndată şi 120 după un an, saŭ
240 francĭ în aur plătibilĭ în 4 rate trimestriale de câte 60 francĭ, saŭ
260 francĭ în aur plătibilĭ în 13 rate lunare de câte 20 francĭ.

Indată după trimiterea celor 100 saŭ 60 saŭ 20 de francĭ în aur, sub scriitorul va primi numerile obligaţiilor sale, cu carĭ participă singur la tóte tragerile şi la totalitatea câştigurilor
Câştigurile se vor plăti la domiciliul câştigătorului cu cea maĭ mare discreţiune.

TRAGERILE NU SE POT AMANA SUB NICI UN PRETEST

Obligaţiunile originale vor fi trimise cu întórcerea poştei şi sub plic recomandat

Cererile, însoţite de suma respectivă, în bilete de bancă din tóte ţĕrile, mandate poştale saŭ cec la vedere pe o piaţă a Europeĭ să se adreseze la

MONITEUR DE LA CHANCE UNIVERSELLE LA VIENA

Tóte cererile trebue să se adreseze **direct** la adresa indicată maĭ sus. Garantăm **originalitatea** numaĭ a acelor obligaţiunĭ, carĭ vor fi prevĕzute cu sigiliul caseĭ nóstre. Ziarul nostru publică în limba franceză, greacă şi română listele **oficiale** de tragere a **tutulor** losurilor fără escepţiune. **Abonamentul anual costă 6 franci.**

Primim drept plată orĭ ce cupon cu scadenţa în cursul anuluĭ curent. Cumperăm şi vindem orĭ-ce obligaţiune saŭ los după cursul ţileĭ. Respundem la orĭ-ce scrisóre sau cerere de informaţiunĭ, care va fi însoţită de o marcă de 25 banĭ pentru francarea respunsuluĭ.

Se póte scrie in limba franceză, germană, engleza, italiana, greca şi română.

PRETURI EXCEPTIONALE DE REDUSE

MARELE MAGASIN ORIENTAL — BUCURESTI CALEA VICTORIEI, 46

B. DJABOUROV

MARE ASORTIMENT DE COVOARE PROVENIND DIN *Persia Korasan-Ferachan, Turcia, Smyrna-Koula, Ouchac, Jordes, Dagiston, Somac, Bukara, Belujistan, Herat, Zili, Chetde, Kirchir, Torcoman* etc. etc.

MARE ASORTIMENT DE PORTIERE ŞI PERDELE DIN *Djidjimes, Caramaies, (vechie si moderna), Tunisiene* etc. etc.

Mare asortiment de Perdele de la 18 fr. in sus perechea de 4 metri inaltime. Intorcându-me din lungul meu voiagiu din Orient am onoare de a anunta pe onor. Clientela ca am adus un mare asortiment de Covoare si Portiere de toate demensiunile cu preturi exceptional de reduse. 992

PARIS

MESAGERIILE ROMANE

14, Rue d'Antin 14, (lângâ Opera)

sub directiunea d-lui **Buzeiano** *expeditoru brevetat al*

CURTEI REGALE SI MINISTERULUI DE RESBEL AL ROMANIEI

Se însărcinează cu **or-ce Transport** de mărfurĭ între **Francia si România** din preţurĭ *fixe si reduse* începând de la fr. 12 până la fr. 35 suta de kilograme depinde de cantitatea şi felul mărfurilor saŭ obiectelor de expediat.

Oficiu special pentru **AMBALAGIU** de mărfurĭ, mobile şi obiecte de artă.

Primeşte în consignaţiune spre vênzare tot felul de produse alimentare, vite, vînatürĭ, ouĕ, păserĭ, brînzeturĭ, vinurĭ, legume uscate etc.

Avanseaza asupra valoreĭ mărfurilor până la concurenţa **de 75 0/0.**

Corespondenţa în limba *Romăna, Franceza* şi *Germana.*

Reprezentanţa în Bucureşti

No. 9, STRADA DECEBAL No. 9. 957

CASA DE SANATATE

Bucuresti—41, Strada Teilor, 41—Bucuresti

Din nou reorganisată şi arangiată în modul cel maĭ complect, având angagiaţĭ pe ceĭ maĭ distinşĭ medicĭ din Capitală, casa este pusă în plăcuta posiţiune de a ca bolnavilor, cea maĭ deosebită îngrijire.

Primeşte în căutare bolnavĭ afectaţĭ de orĭ ce maladie;

Se paate esecuta orĭ-ce operaţie;

Se fac consultaţiunĭ medicale atât pentru bolnaviĭ din capitală, cât şi pentru ceĭ din provincie.

Se dau consultaţiunĭ în toate zilele între orele 12—6 p. m. de către d-nul Dr Drugescu, care se află în permaneuţă în institut.

O moaşă fostă internă la instituul Maternitatea, este însărcinată cu căutarea boalelor de femeĭ, precum şi a îngriji pe acelea care voesc a naşte în institut.

Aicĭ se maĭ află un aparat de tratament special al sifilisului, precum şi o instalare complectă pentru hydoterapie.

(890) Director, *V. Lănţescu*

RECOMANDAM

LEGATORIA DE CARTI

R. PERL

STRADA BISERICA IENEI No. 10, CASA BISERICEI DINTR'O ZI BUCURESTI

In acest atelier se esecuta ori-ce lucrari de Legatorie, Papetarie, Galanterie si Cartonage, asemanea efectueaza Registre de Comptabtlitate, Carti de Biblioteca, Paspaturi si Rame pentru Cadre de ori-ce marime si liniatura mecanica cu preciurile cele mai moderate.

MAGASIN DE LINGERIE

LA ORASUL VIENA

Cal. Victorii Pal. Dac.-Rom. **A LA VILLE DE VIENNE** vis-à-vis de Lib. Socec

Recomandam onorabilei noastre clientele **pentru ieftinatate si solliditate** urmatoarele noutaţĭ:

Rufarie pentru Doamne si Domni.
Feţe de masa, servete si prosoape de pânza.
Olanda veritab. de Belgia si Rumburg.
Madapolam frantzuzesc de toate calitatile si lăţimile.
Batiste de olanda si de lino albe si colorate.
Ciorapi de Dame si Domnide Fil d'Ecosse, de bumbac, de lâna si de matase.
Flanele, cămăşĭ şi ismene de lână dupĕ **sistemul profesor. Dr. G. Jæger.**
Gulere si mansete de olanda ultimu fason.
Mare asortiment de cravate ultimu fason.
Corsete frantzuzesti cu balene veritabile.
Trusouri complecte pentru nunti.
Trusouri pentru pensionate, oteluri si restauranturi.

Avem onoare a informa pe clientela noastră că a aparut **Catalogu nostru ilustrat si va fi trimis ori-cui va face cerere.**

LA ORASUL VIENA

Calea Victoriei, Palatul «Dacia-România» vis-à-vis de Socec

REGIMUL DE LANA

AL PROFESORULUI DOCTOR JAEGER

drecunoscut ca cel mai excelent

Mealiat acum in urma, de juriul medical din Londra cu «Medalie de Aur»

W. Benger Söhne

Dr. JAEGERS NORMAL WOLL SYSTEM — W. BENGER SÖHNE — STUTTGART

Alleinig concessionirt — Rein Wolle — Prof. Dr. G. Jaeger

Subsemnatii având numai noi singuri drepturi de a fabrica vesminte de lâna ce se poarta pe desupt vesminte zise Normale, precum si cuverturile de paturi în lâna curata de Camila, garantând contra racelei si a reumatismului.

Declaram ca nu recunoastem ca veritabile de cât flanele ce se gasesc in magasinul

AUX QUATRE SAISONS

72, Calea Victoriei, vis-à-vis de Palatul Regal

PROF. DR. G. JÆGER, W. BENGER SŒHNE, STUTGART

Preturile de vênzare originale ale Fabricei dupe marime.

CASA DE SCHIMB 613

I. M. FERMO

Strada Lipscani, No. 23

Cumpera si vinde efecte publice si face or-ce schimb de monezi

Cursul Bucuresti

28 Noembre 1888

	Cump.	Vend.
5 0/0 Renta amortisabila	94	94 3/4
5 0/0 Renta perpetua	93 1/2	94 3/4
6 0/0 Oblig. de Stat	95 1/2	96
6 0/0 Oblig. de st. drum de fer		
7 0/0 Scris. func. rurale	106 1/2	107 1/4
5 0/0 Scris. func. rurale	96 1/2	96 3/4
7 0/0 Scris. func. urbane	106 1/2	107 1/4
6 0/0 Scris func. urbane	101	102
5 0/0 Scris. func. urbane	93 1/4	93 3/4
Urbane 5 0/0 Iasi	81 1/4	82
5 0/0 Imprumutul comunal	83 1/4	84 1/4
Oblig. Casei pens. (lei 10 dob.)	230	240
Imprumutul cu premie	50	60
Actiuni bancei nation.	1025	1030
Actiuni «Dacia-România»	245	255
» Nationala	220	230
» Constructiuni	85	95
Argint contra aur	5 25	5 75
Fiorini austriaci	208	209
Tendinţa susţinută		

CASA DE SCHIMB 805

MOSCU NACHMIAS

No. 8, in palatul Principele Dimitrie Ghika Str. Lipscani, in facia noei cladir Bancei Nationale (Dacia-România)

Bucuresti

Cumpără si vinde efecte publice si face ori-ce schimb de monezi

Cursul pe ziua de 28 Noembre 1888

	Cump.	Vinde
5 % Renta amortisabila	94	94 3/4
5 % „ româna perpetua	93 1/2	94 1/4
6 % Obligatiuni de stat [Conv.rur.]	95 1/4	96
6 % „ C. F. R.		
5 % „ Municipale	83 1/2	84 1/4
10 fr. „ Casei pens. [300 L.]	225	230
7 % Scrisuri funciare rurale	106 3/4	107 1/2
5 % „ „ „	96 1/4	97
7 % „ „ urbane	106 1/4	106 3/4
6 % „ „ „	100	101
5 % „ „ „	93 1/4	93 3/4
5 % „ „ „ Iasi	81	81 1/2
3 % Obl. Serbesti cu prime	75	78
Im. cu prime Buc. [20 lei]	52	60
Losuri crucea rosie italiane	28	31
„ Otomane cu prime	48	56
Losurl Basilica Dombau	17	21
Act. Dacia-România		
„ Soc. Nationala		
„ Soc. de Constructiuni		
Aur contra argint sau bilete	5 1/4	5 85
Florini Wal. Anstriac	207	208 1/2
Marci germane	124	126
Bancnote francese	100	100 1/2
„ italiane	99	100
„ Ruble hârtie	255	260

NB. Cursul este socotit in aur

SOCIETATEA DE BASALT ARTIFICIAL SI CERAMICA DE COTROCENI

Capital Social: 1,500,000 lei intreg vêrsat

SOBE DE PORTELAN

Aceste Sobe fabricatiunea Societatei sunt

FOARTE ELEGANTE SI EFTINE

A se adresa pentru ori-ce comanda la Directiunea Societatei Strada Domnei, No. 14 bis Bucuresti.

ECONOMIA DE INCALZIRE

se poate aduce prin închiderea ferestrelor şi uşelor prin

BURLETE SUEDE

care le închid heremetic, ast-fel de nu lasă sĕ intre nicĭ aerul, nicĭ sĕ iasă căldura şi aŭ preferinţa, că sĕ poate deschide ferestrele pentru aerisare.

Aceste burlete se găsesc la

MAGAZINUL DE TAPETE

H. HÖNCH

Bulevardul Elisabeta-Doamnă (Baile Eforiei) 950

„NATIONALA“

SOCIETATE GENERALA DE ASIGUR. DIN BUCURESTI

CAPITAL DE ACTIUNI

3 MILIOANE LEI AUR

DEPLIN VERSATE

Aducem la cunoştinţa publică, cà am transferat biurourile noastre în palatul Societăţeĭ din Strada Doamneĭ No. 12.

726 **Directiunea generala.**

OCASIUNE

Se desface un mare deposit de diferite cualitate *hârtie de lux fina si ordinara* pentru biurourĭ etc, *hârtie colorata* şi *diferite mucavale* pentru *legatori de cârti, fabricanti de cutii* şi de *cartonagiu. Hârtie* pentru *litografi* şi *tipografi*, obiecte pentru *scolari ghiosdane, mape, condeie* etc. Diferite **Masine** sistem cel *uai nou* de la fabrica **Krause** *din Lipsca* pentru industriaşi de cartonagiŭ şi legătorĭ de cărţĭ.

A se adresa la sub-semnatul

M. LITTMAN 1021

No. 10, Str. Lipscani, No. 10

Tipografia Ziarului „Epoca“ — Tiparit cu cerneala Ch. Lorilleux-Cie Paris — Girant responsabil V. P. Gheorghiu.